

Ιερομόναχος Σίμων Σιμωνοπετρίτης (1913 - 14 Ιουλίου 1998)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Σίμων ιερομόναχος Σιμωνοπετρίτης (1913-1998) (Φωτογραφία: Douglas Little) -Πηγή: http://athosprosopography.blogspot.gr/2014/11/blog-post_16.html

Σίμων ιερομόναχος Σιμωνοπετρίτης (1913-1998)

(Φωτογραφία: Douglas Little) -Πηγή: http://athosprosopography.blogspot.gr/2014/11/blog-post_16.html

Από τον Τσεσμέ Κρήνης της Μ. Ασίας, που γεννήθηκε το 1913 πήγε κατά την πολύκλαυστη μικρασιατική καταστροφή στη Χίο. Από εκεί, η φτώχεια, η ευσέβεια, η ευλάβεια, η ανάγνωση της Αμαρτωλών Σωτηρία τον φέρνει στην υψιβάμονα Σιμωνόπετρα το 1933. Εδώ μόναζαν αρκετοί συμπατριώτες του.

Το 1934 κείρεται μοναχός. Το 1939 χειροτονείται διάκονος και το 1945 πρεσβύτερος. Σύντομα όμως παραιτήθηκε της ιερωσύνης, για να ζήσει ως απλός μοναχός. Λένε ότι θυμήθηκε πως νέος είχε κλέψει ένα μονής της μετάνοιας του. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 14.7.1998.

Αυτή είναι όλη η ζωή του καλοκάγαθου παπα-Σίμωνα. Μία δεκαετία που ζήσαμε μαζί διέκρινα τη μεγαλοσύνη του στη μικρότητα του, την υπεροχή του στην ηθελημένη αφάνεια και την ολοκλήρωσή του στην ακραιφνή ταπεινοφροσύνη του. Τον γνώρισα πριν τον ερχομό της μετεωρίτικης αδελφότητας. Τότε που προσευχόταν θερμά στον άγιο του, τον Σίμωνα τον Μυροβλύτη, για την επάνδρωση της αγαπητής μονής της μετάνοιας του. Διάβαζε το Ψαλτήρι στον φανό τον δεξί με χαμηλωμένα γυαλιά, σκυφτός, ξεροβήχοντας κάθε τόσο, σαν να το διάβαζε για πρώτη και τελευταία φορά. Την εκκλησία είχε για κελλί του. Με τις παντόφλες του, με τι άνεση καθόταν στο αριστερό στασίδι, με το κομποσχοίνι του, τους σταυρούς του, να μη χαθεί κανένα «Κύριε ελέησον» και κανένα «αμήν». Χαιρόταν αφάνταστα η ψυχή του μέσα στο ναό.

Έλεγε λίγα, έβαζε πρόθυμα πρώτος μετάνοια, δεν είχε απαιτήσεις, δεν γκρίνιαζε, δεν φώναζε, δεν επέμενε και δεν αντιμιλούσε. Ήταν ένα μεγάλο παιδί. Είχε μία μεγάλη καρδιά, που τους χωρούσε όλους. Πέρασε πολλές δυσκολίες, μα υπόμενε

ελπιδοφόρα, δίχως να κατακρίνει ποτέ. Δεν δημιουργούσε ψυχρότητα, αντίδραση και δυσκολία.

Δεν ήξερε καθόλου από κοσμικές ευγένειες, είχε όμως μία υπέροχη και αξιοθαύμαστη αρχοντιά. Ήταν ειλικρινής και γνήσιος και γι' αυτό σεβαστός και αγαπητός απ' όλους μας. Ήταν ένας αληθινός καλόγερος.

Ήταν ο τελευταίος μιας ωραίας σειράς των παλαιών Σιμωνοπετριτών πατέρων. Εμείς γνωρίσαμε καμιά εικοσαριά. Ο ολιγογράμματος παπα-Σίμων στάθηκε δάσκαλος στους πολλούς γραμματισμένους με το ακέραιο ήθος του, τη μοναχική του στάση και το αγιορείτικο ύφος του. Οι πειρασμοί και οι δοκιμασίες τον καλλιέργησαν, τον ωραιοποίησαν και τον ωρίμασαν. Ήξερε να σιωπά, να προσεύχεται, να εμπιστεύεται και να ελπίζει στον Θεό. Έλαμπε δοξολογώντας τον Πανάγαθο για τις πλούσιες δωρεές του. Είχε συναίσθηση της αμαρτωλότητός του, της ματαιότητος της ζωής και της σύντομης παροδικότητας της. Βίωνε τη μετάνοια. Μόνο μία φορά θυμάμαι μου μίλησε σκληρά· για τον θάνατο ενός πάπα...

Μετά την αναχώρησή μου από τη μονή με υποδεχόταν σαν να μην είχα φύγει ποτέ. Όπως τότε που γύριζα από τα νοσοκομεία. Μου πρόσφερε καβουρντισμένα φουντούκια, μού έδινε εγκάρδιες και ολόθερμες ευχές και μου ζητούσε να προσεύχομαι. Δέκα χρόνια από την κοίμησή του και δεν τον λησμονώ καθόλου. Ο παπα-Σίμων ήταν η τελεία μίας ωραιότατης γραφής με πολλά δάκρυα...

Σίμων ιερομόναχος Σιμωνοπετρίτης (1913-1998) -Πηγή: <http://athosprosopography.blogspot>

Image not found or type unknown

Σίμων ιερομόναχος Σιμωνοπετρίτης (1913-1998) -Πηγή: http://athosprosopography.blogspot.gr/2014/11/blog-post_16.h

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού. Ιερές Μορφές του Αγίου Όρους, Κατερίνη 2006, σσ. 426-430.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Γ΄ - 1956-1983, σελ. 1449-1452, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.